

חלק רביעי: נספח סטטיסטי

המדד המצרפי

1. הקדמה

התפתחות תהליכים חברתיים, כלכליים ופוליטיים שחוות המדינות המפותחות בעיקר מראשית שנות התשעים יצרו צורך הולך וגובר לפיתוח מדדי שוויון. הצורך בפיתוח מדדי שוויון כמותיים נובע מהתגברות המודעות והמחויבות בקרב מקבלי החלטות והארגונים החברתיים, לעיקרון השוויון בין הקבוצות השונות באוכלוסייה.

המדד מחושב על בסיס אינדיקטורים ומשתנים רבים ומגוונים החולשים על בתחומים שונים: חינוך, בריאות, כלכלה, פוליטיקה, רווחה ועוד באמצעותם ניתן יהיה לבצע השוואות בין קבוצות האוכלוסייה. האינדיקטורים בבסיס הניתוח מתאפיינים בתכונות הבאות:

- א. מבוססים על יחידת חקירה (פרטים) / משפחות/קבוצת אוכלוסייה/ אזור גיאוגרפי/ מדינה).
- ב. מנחים (במקרה של הקצאה) ו/או משקפים (במקרה של תפוקת) מטרות חברתיות, כלכליות או פוליטיות.
- ג. משקפים תוצאה מספרית.
- ד. משקפים אמות מידה לשינויים.
- ה. משקפים תמונה גדולה ככל האפשר בתחום הנחקר.
- ו. מאפשרים מעקב רציף על פני זמן.

יתרונו הבולט של מדד השוויון נעוץ בעובדה שהוא מעניק ביטוי כמותי יחיד ורב ממדי אשר מבטא את הקומבינציה המשוקללת לאי שוויון בין הקבוצות. הגדרת המונח 'שוויון' אינה אחידה, אם כי הדעה הרווחת במחקרים רבים מצדדת במבחן התוצאה. היות ושוויון הוא עניין יחסי, נשען המדד על קבוצת ייחוס (בדרך כלל הקבוצה ה'חזקה'). מקצת החולקים על כך ומעדיפים 'גישה מוחלטת': קביעת סף 'אובייקטיבי' ומדידת המרחק ממנו. במחקר זה נטינו לדעת הרוב וקבענו את אוכלוסייה היהודית כקבוצת ייחוס לאוכלוסייה הערבית. חשוב שהליך יצירת המדד ישקף הסכמה רחבה ככל האפשר באשר למשמעות המונח שוויון. כמו כן יש להתחשב לא רק בהצגתו התיאורטית, אלא גם בבהירות הממצאים וגמישותם.

2. דרישות מעשיות מהמדד

1. יש להבטיח כי באמצעות המדד ניתן יהיה לזהות מגמות, תנודות ותמורות במצב אי שוויון לאורך ציר הזמן, כדי שיוכל להנחות את מקבלי ההחלטות לפעול לצמצומו. לשם כך על המדד להישען על הסכמה רחבת ככל האפשר.
2. כדי שתוצאות המדד ומסקנותיו יהוו קרקע פורייה למחקרים חדשים, עליו המדד להיות יישומי

- ומעשי, קל להבנה ובעל משמעות.
3. קיימת משמעות פוליטית רחבה למדד, הבאה לידי ביטוי במיוחד עקב אי תלותו במשתנים מוחלטים שטמונה בהם הטיה גדולה.
 4. לבחירת האינדיקאטורים והמשתנים הנכללים במדד השפעה מכרעת על תקפותו ועל איכות תוצריו. על כן להתבסס על הסכמה רחבה ככל שנית ולהישען על חוות דעת של מומחים בכל תחומי עיסוקו.
 5. ריבוי משתנים ואינדיקאטורים עלול לפגוע בהבנת ממצאי המדד, ומתוך כך גם לתיקונם. לפיכך יש לשאוף לאיזון בין מספר המשתנים שמרכיבים את המדד לבין מידה גאוטה של פרשנות ובהירות משמעותו.
 6. המדד אמור להיות ישים ומהימן, הן ביחס להשוואה בין הקבוצות והן ביחס לציר הזמן. כמו כן עליו להיות בעל תכונות סטטיסטיות מקובלות במדדים מסוג זה.
 7. בדומה למדדים מסוג זה, ניתן לתחום את ערכיו בין 0 ל-1, או בין 1 ל-1-, או בין 0 ל-100.
 8. המדד יאפשר ניבוי השינויים ברמת אי השוויון כתוצאה מהשינויים באינדיקאטורים והמשתנים.
 9. המדד יאפיין בתוקף מבנה בשתי רמות: תוקף מבחינת (תקיפות חיצונית) ותוקף מתכנס (תקיפות פנימית). הראשון מוודא שהמדד אכן מבטא את עצמת אי שוויון בין הקבוצות. האחרון מבטיח כי המדד יהיה תואם למדדים אחרים שבודקים אותם פערים באותם תחומים באותו זמן ו/או על פני זמן, כמו מדדי Gini ו-Atkinson (Weymark, 2004).

3. המדד המצרפי והקונספציה

על מנת להעריך באופן מספרי את הפער במשאבים שעומדים לרשותן של אוכלוסיות המרכיבות את החברה, ו/או את אופן השימוש בהם יש צורך במדד מצרפי (אגרגטיבי) המעניק משקל מתאים לכל משתנה ולכל אוכלוסייה ולוקח בחשבון את מידת השוני בין האוכלוסיות עבור כל אינדיקאטור ומשתנה. בספרות המחקר ניתן מגוון רחב של מדדים שפותחו להשוואות שונות: בין מגדרים (Plantenga & Others, 2003), (Federal Provincial, Canada, 1997), (Warren, 2000), בין מגדרים בשילוב אזורים גאוגרפיים (Kjeldstad and Kristiansen, 2001), בין אוכלוסיות אתניות בתחומי הכלכלה והחברה (Morial, 2005; National Urban League, USA, 2004). כמה מהם מתמקדים בפער בין תת אוכלוסיות מלאכותיות (צ'רניחובסקי ואחרים, 2003). אחרים, כמדד ג'ני, נועדו לאמוד פערים בין פרטים (Shorrocks, 2004).

הרעיון הבסיסי של המדד המוצע הוזכר במחקר השוואתי שנערך על ידי חוקרי המוסד לביטוח לאומי וקבוצת חוקרים בלגית, שבו המליצו לערוך השוואה במידת ההגנה על האוכלוסייה הזקנה בין רוב מדינות אירופה (כולל ישראל) (Guillaume & Others, 1995); כהן ויעקב, (1996). הבחירה של המשתנים הרלוונטיים להשוואה מעידות על עיקרון עלות-תועלת בתחומים הנחקרים (חינוך, תעסוקה, דיור ותכנון, בריאות, רווחה). לאחר מיצוע הנתונים על פי שנים נערך

שקלול הלוקח בחשבון את גודלן של שתי האוכלוסיות. הביטוי שמתקבל מבטא באחוזים את נתוני הממוצע בכל אחת מקבוצות האוכלוסייה. בשלב האחרון תוקננו הממוצעים בסטיית התקן המשותפת על מנת להגיע ליחידות מדידה אחידות לכל המשתנים. צירוף היחידות המתוקנות יוצר מדד מצרפי עבור התחום הנחקר. יוצא אפוא שמשמעות אי השוויון מתבטאת בפער בין הממוצע המשוקלל הכללי של כלל האוכלוסייה לבין חלקה של כל תת אוכלוסייה בממוצע המשוקלל הכולל.

החשיבות היחסית של כל משתנה נקבעת לפי עיקרון השקלול הניטרלי, המבוסס על סטיית התקן המחושבת עבור המשתנה. גישה זו נפוצה במדדים מצרפיים למדידת תחום מסוים, המבוססים על עיקרון חסר יחסי (Relative Deprivation) (Delhause & Others, 1993).

4. הצגה מתמטית

כל משתנה מיוצג על ידי הממוצע על פני שנים שיסומן ב- C_i . i מציינ משתנה נתון מתוך n משתנים שונים. לכל וקטור C_i יש C_{ij} איברים, כאשר j מציינ אוכלוסייה נתונה מתוך m תת-אוכלוסיות שונות (במקרה שלנו $m=2$, יהודים וערבים). ניתן לחשב ערך ממוצע לכל משתנה i לסך כל האוכלוסייה (שיסומן mc_i) באופן הבא:

$$mc_i = \sum_{j=1}^m p_j C_{ij}$$

כאשר p_j הנו מקדם השקלול לאוכלוסייה j ומתקיים: $\sum_{j=1}^m p_j = 1$

על מנת לצרף משתנים שונים שנמדדו ביחידות שונות, מתקנים כל וקטור C_i לווקטור חדש, N_i כך ש: $N_{ij} = p_j C_{ij} / mc_i$

לכן עבור כל i נוצר משתנה דיכוטומי עם פרופורציות $\sum_{j=1}^m N_{ij} = 1$, עם ממוצע שווה ל- $\bar{N}_i = \sum_{j=1}^m N_{ij}$.
וסטיית תקן ששווה ל- $S_i = (\bar{N}_i * (1-\bar{N}_i))^{0.5}$.

$$IND_j = \sum_{i=1}^n \frac{(\bar{N}_i / S_i)}{(p_i / S_i)}$$

נגדיר וקטור מהצורה

מחשבים את המדד המצרפי לכל תת-אוכלוסייה בהתייחס לתחום הנחקר שיסומן IND_j כסכום משוקלל של וקטור המשתנים המתוקן לאותה תת אוכלוסייה (\bar{N}_i), כאשר המשקל הניתן למשתנה במדד הוא ההיפוך של סטיית התקן S_i . המנה בנוסחת IND_j אנלוגית ליחס בין "המצוי - Observation" לבין "הצפוי - Expectation".

המדד IND_j חושב עבור כל תת אוכלוסייה בנפרד, וכך נוצר מדד יחסי חדש, שהוא היחס בין ההפרש בין המדד של שתי תת האוכלוסיות, מחולק בערך המקסימאלי של המדד בין שתי תת האוכלוסיות וסומן ב- $index$.

$$index = \frac{IND_1 - IND_2}{Max(IND_1, IND_2)}$$

יוצא, אפוא, כי אם ישנן שתי תת אוכלוסיות, אזי $j=1,2$ והמדד מוגדר כ-
פונקציה ה- $Max(..)$ מבטאת את ההשלמה (ההעברה) שיש לבצע בביטוי של המכנה כדי להגיע לשוויון עבור תת האוכלוסייה המופלת.

חשוב לציין שעל מנת לשמור על אחידות ההשפעה של השינוי בערכי הממוצע של המשתנה הנחקר סוגו המשתנים שבניתוח על פי אופן השפעתם על השוויון. לדוגמה, כאשר המספר הממוצע של ילדים בכיתה, בבתי ספר יסודי באוכלוסייה הערבית יורד - אזי מדד השוויון צפוי להשתפר ובכך להצביע על עלייה בשוויון. נוכח זאת משתנים שיש להם השפעה שלילית על השוויון עברו טרנספורמציה שהיא 1 חלקי ממוצע המשתנה, ובשאר המשתנים אין שינוי. משתנים שעברו טרנספורמציה סומנו באות V (ראה מפתח משתנים עמ')

ערך המדד, $index$, נע בין -1 עד 1. כאשר ערך המדד שווה אפס הוא מצביע על שוויון מלא. ככל שהמדד נוטה לערך אחד (1) הדבר מצביע על אי שוויון גדול יותר לטובת אוכלוסיית הייחוס (להלן אוכלוסייה א', במקרה שלנו האוכלוסייה היהודית). באופן דומה, ככל שהמדד נוטה יותר לערך מינוס אחד (-1) הדבר מצביע על אי שוויון גדול יותר לטובת אוכלוסייה ב' (הערבית).

בנוסחת המדד ניתנת חשיבות רבה לערך פרמטר השקלול בנוסחת המדד. לכן יש לקבוע ערך בעל משמעות (יכול להיות שונה לאינדיקטורים ומשתנים שונים) שמבטא מדיניות ו/או חלוקה אמיתית, או לחלופין כפרופורציות בין שתי תת האוכלוסיות.

5. תכונות ואפיונים למדד $index$

1. טווח הערכים של המדד נע בין -1 עד 1.
2. ערך המדד שואף ל- (1) כאשר כל ערכי המשתנים של תת-אוכלוסייה ב' שואפים לאפס ו/או נמוכים במידה ניכרת מערכי המשתנים של תת-אוכלוסייה א'. ערך שואף ל- (-1) כאשר כל ערכי המשתנים של תת-אוכלוסייה א' שואפים לאפס ו/או נמוכים במידה ניכרת מערכי המשתנים של תת-אוכלוסייה ב'. ערך מדד קרוב אושווה ל-0 כאשר ערכי המשתנים בשתי תת האוכלוסיות קרובים או שווים.
3. המדד מתמודד היטב עם שינויים קיצוניים, הן בערכי המשתנים שבניתוח והן בפרמטר השקלול. שינוי קיצוני לטובת תת-אוכלוסיית הייחוס מקפיץ את המדד לכיוון אי השוויון, כלומר מתקרב ל- (1), ומנגד שינוי קיצוני לרעת תת אוכלוסיית הייחוס מקפיץ את המדד לכיוון השוויון, כלומר מתקרב ל-0.
4. היות שפרמטר השקלול אחיד וקבוע, אזי שיפור בערך המשתנים בקרב אוכלוסייה ב' גורם

- לשיפור במידת השוויון במדד. כמו כן, הרעה בערך המשתנים באוכלוסייה א' בהנחה שאין שינוי בערך המשתנים של אוכלוסייה ב' מגביר את מידת השוויון במדד.
5. שינוי בפרמטר השקלול ושינויים בערך המשתנים כפי שתוארו לעיל עשויים להשפיע על המדד בכיוונים הפוכים, וערך המדד הסופי נקבע לפי עצמת השינוי.
6. ככל שהתפלגות המשתנים זהה במובן של שוויון בין מומנט ראשון (מומצע) ומומנט שני (שונות) בין שתי האוכלוסיות, הערך של המדד שואף לאפס.
7. המדד *index* לוקח בחשבון לא רק את הערך של המשתנה i המתוקן של האוכלוסייה k , אלא גם את המרחק בין המשתנה i באוכלוסייה k לבין המשתנה i באוכלוסייה ה- k .
8. מדד (*index*) כפונקציה של פרמטר השקלול חלקה במרחב, פרט לקצוות (בקצוות ערך המדד שווה לאפס, כי לא מתקיימת הנחת קיום שתי תת אוכלוסיות), וזאת עקב התקנון שנעשה לערך המשתנה ה- i ואשר תוקן במרחק בין שתי האוכלוסיות א' ו-ב', ז"א בסטיית התקן של משתנה דיכוטומי שמשתנה בהתאם לשינוי בפרופורציות.
9. ניתן להשתמש בערכים שונים לפרמטר השקלול עבור משתנים שונים, כמובן תוך שמירה על המשמעות הרלוונטית לשקלול המוצע.
10. בהינתן צורת התפלגות המשתנים באוכלוסייה א' ו-ב' ובהנחה שהתפלגות המשתנים באוכלוסיות א' ו-ב' לא זהות במובן של מומנט ראשון ושני, אזי קיים ערך a של פרמטר השקלול a שעבורו $index > 0$ (אי-שוויון), ששייך לתת-אוכלוסיית הייחוס, כאשר $a > 1$ ו- $a \geq 1$ שואף ל-1 אזי $index$ מתכנס לשוויון. תכונה זו מצביעה על כך, שגם אם הפער גדול בין שתי האוכלוסיות קיים תחום של פרמטר השקלול שהוא (0 a), שבו $index$ מתכנס לשוויון למרות עליית חלקה של תת-אוכלוסיית הייחוס, וזה מבטח רמת אי שוויון נתונה בהינתן האינדיקטורים שבניתוח.

6. המדד המשוקלל הסופי

בהתאם להנחיית חברי ועדת ההיגוי לבניית מדד השוויון, המדד המשוקלל מסכם חמישה תחומים (חינוך, בריאות, דיור, תעסוקה ורווחה) אשר ישוקלל בהתאם למשקלו של כל תחום בהוצאה הלאומית. רציונאל השקלול בהוצאה הלאומית נעוץ בעובדה שההוצאה הלאומית בכל תחום כוללת את ההוצאה הציבורית (ממשלה, שלטון מקומי, מלכ"רים) ואת ההוצאה של משקי הבית הפרטיים.

סיכום קומבינציות המכפלה של ערכי המדדים בחמשת התחומים באחוזי ההוצאה הלאומית מציג את התמורה הסופית בין ההקצאה של הממשלה ומשקי הבית לבין המשאבים בפועל דהיינו מבחן התוצאה בכל התחומים ביחד.

א. הוצאה לאומית על חינוך

ההוצאה הלאומית על חינוך בהתאם להגדרת הלשכה הלמ"ס כוללת את ההוצאה על

מוסדות חינוך קדם יסודי, חינוך יסודי, תיכוני, עיוני וטכנולוגי, ישיבות ובתי ספר תורניים, מוסדות חינוך על תיכוניים, מוסדות להשכלה גבוהה, מוסדות לקורסים למבוגרים והשתלמויות. חלקה של ההוצאה הציבורית (הוצאה ישירה של הממשלה, הוצאה של השלטון המקומי ומלכ"רים) מסך כולל ההוצאה הלאומית לחינוך כ-74.4% בעוד שחלקה של ההוצאה הפרטית (קניית שירותי חינוך ממגזרים אחרים, העברות משקי בית לממשלה ולשלטון המקומי ולמלכ"רים) מהווה כ-25.6%.

סך כל ההוצאה על חינוך לשנת 2005 (מחירים שוטפים) = 45,293 מיליון שקל.

ב. הוצאה לאומית על בריאות

ההוצאה הלאומית לבריאות בהתאם להגדרת הלמ"ס, המבחינה בין הוצאה שוטפת לבין השקעה בנכסים קבועים. ההוצאה השוטפת כוללת שירותי בריאות לסוגיהם והוצאות ישירות של משקי בית על תרופות ומכשירים רפואיים. ההשקעה בנכסים קבועים כוללת הקמת בניינים ורכישת ציוד למוסדות המספקים שירותי בריאות. חלקה של ההוצאה הציבורית (הוצאה ישירה של הממשלה, הוצאה של השלטון המקומי, מלכ"רים וגורמים אחרים לא ידועים) מסך כולל ההוצאה הלאומית לבריאות כ-69.3% בעוד שחלקה של ההוצאה הפרטית (הוצאת משקי בית) מהווה כ-30.7%.

סך כל ההוצאה על בריאות לשנת 2005 (מחירים שוטפים) = 44,090 מיליון שקל.

ג. ההוצאה הלאומית על דיור

ההוצאה הלאומית על דיור בהתאם להגדרת הלמ"ס נאמדת על בסיס הגידול בשטח הבנייה למגורים ובהתאם לעלייה במחירי שירותי הדיור במשקי הבית. היא אחזקה שוטפת של הדירה וצריכת שירותי דירה בבעלות הדיירים, שחושבה על ידי זקיפת שכר דירה אלטרנטיבי בדירות שוות גודל ביישוב או באזור נתונים.

נתוני הזקיפה של שכר הדירה נלקחו מתוך שלושה מקורות:

1. סקר שכר הדירה השוטף שנעשה במסגרת מדד המחירים לצרכן.
2. נתוני שכר דירה של משקי הבית הגרים בדירות שכורות מתוך סקר הוצאות משק הבית עצמו.
3. מקורות חיצוניים.

עבור הדירות בדמי מפתח נזקף ההפרש בין שכר הדירה המשולם בפועל לבין שכר הדירה המלא, כפי שהתקבל מתוך שלושת המקורות שצוינו לעיל. חלקה של ההוצאה הציבורית (הוצאה ישירה של משרד השיכון: מענקים וסבסוד -סעיף תקציבי מס' 24 - על סך 2,400 מליון ₪ ועוד שיכון-סעיף תקציבי מס' 07- על סך 4,700 מליון ₪) מסך כולל ההוצאה הלאומית לדיור כ-0.11% בעוד שחלקה של ההוצאה הפרטית (הוצאת משקי בית פרטיים) מהווה כ-89.0%.

סך כל ההוצאה על דיור לשנת 2005 (מחירים שוטפים) = 64,583 מיליון שקל.

ד. הוצאה לאומית על תעסוקה

לא נעשה בלמ"ס אומדן להוצאה הלאומית לתעסוקה. בהתייעצות עם פרופ' יוסי יהב (חבר ועדת ההגוי), גב' סולי פלג (מנהלת אגף בכיר מקרו-כלכלה בלמ"ס) ומר אמיר דוידסון (ראש תחום חשבונות הממשלה והשירותים החברתיים בלמ"ס) הוחלט לחשב את ההוצאה באופן ישיר מתקציב המדינה לשנת 2005. החישוב נעשה על ידי סריקת כל סעיפי התקציב בכל משרדי הממשלה שלהם זיקה לעידוד התעסוקה. חלקה של ההוצאה הציבורית (הוצאה ישירה של משרדי הממשלה שיש להם זיקה לתעסוקה. במיוחד משרד תעשייה ומסחר) מסך כול ההוצאה הלאומית לתעסוקה 100.0% בעוד שחלקה של ההוצאה הפרטית מהווה 0.0%.

לוח 1: סעיפי התקציב שנזקפו להוצאה על תעסוקה לפי משרד מבצע ומס' סעיף - 2005

שם משרד/סעיף ראשי	שם סעיף משנה	מס' סעיף משנה	סה"כ הוצאה (מיליוני ₪)
משרד ראש הממשלה	סיוע לפרטים-תעסוקה	040611	63
	סיוע לעסקים	040612	310
משרד האוצר	הדרכה והכשרת עובדים	050707	1
	פרויקט עתידיים למגזר הציבורי	050708	2
	השקעות בחברות (רכבת ישראל, גופים במשבר, ועוד)	8306 830602 830603	2,390
משרד ביטחון פנים	תעסוקה ויצור	071010	8
משרד חינוך, תרבות וספורט	השתלמות והדרכה	202203	12
משרד הרווחה	העסקת מוגבלים בגופים ציבוריים ועסקיים	230618	65
	היחידה לעניין העובדים הזרים	68	42
משרד הבריאות	השתלמות והדרכה	240402	2
משרד קליטת עלייה	סיוע בקידום העסקה בסקטור הציבורי	300219	20
	סיוע בתעסוקת עולים	300220	92
	סיוע בתעסוקת עולים עצמאיים- יזמות עסקית	300223	9
תמיכות במוצרים ציבוריים		32	4,321
משרד התעשייה והמסחר		36	1,615
	תמיכות בענפי המשק	38	1,607
	תמיכה בענפי התעשייה	76	107
משרד התיירות		37	204
סבסוד אשראי והוזלות	ביטוח הצמדה לענפים שונים במשק (ביטוח הצמדה למדד ו/או לשער, תמיכות לאשראי לענף ועוד)	44 4405 4409	31
סה"כ			10,901

סך כל ההוצאה על תעסוקה לשנת 2005 (מחירים שוטפים) = 10,901 מיליון שקל.

ה. הוצאה לאומית על רווחה

ההוצאה הלאומית לרווחה (למ"ס 2006, ביטוח לאומי 2005) כולל כל התמיכות הכספיות של המוסד לביטוח לאומי כ- 42,326.8 מיליון שקל, תקציב הביצוע של משרד העבודה והרווחה כ- 4,063.0 מיליון שקל, ועוד תמיכות בעין של המוסד לביטוח לאומי, רשויות מקומיות, מוסדות לאומיים, מלכ"רים ממשלתיים ומשרד העבודה והרווחה כ- 8,900.0 מיליון שקל. חלקה של ההוצאה הציבורית (הוצאה ישירה של הממשלה, המוסד לביטוח לאומי, הוצאה של השלטון המקומי, מלכ"רים ומוסדות לאומיים) מסך כול ההוצאה הלאומית לרווחה כ- 56.0% בעוד שחלקה של ההוצאה הפרטית (העברות למוסד לביטוח לאומי) מהווה כ- 44.0%.

סך כל ההוצאה על רווחה לשנת 2005 (מחירים שוטפים) = 55,290 מיליון שקל.

סך כל הוצאה לאומית בחמשת התחומים במחירי 2005: כ- 220,157 מיליון שקל.

ו. שיטת החישוב

חישוב ערך המדד נעשה על ידי שימוש בגיליון האלקטרוני אקסל (excel). נעשה שימוש בשיטת המאקרו של התוכנה בכדי לבצע סימולציות למידת הרגישות של ערך המדד לשינויי ערכים. למשל, נבדקה רגישות המדד לשינויים בפרמטר השקלול ולשינויים בערכי המשתנים והאינדקאטורים השונים של שתי האוכלוסיות בכל התחומים.

מפתח משתנים

הערה: המשתנים המסומנים ב-V הינם משתנים שעברו טרנספורמציה הופכית, על מנת ליצור אחידות במדידת כיוון ההשפעה על המדד.

תחום הדיור	
משתנה	אינדיקאטור
1. שיעור בעלות על דירה	זמינות הדיור
2. מספר חדרים בדירה 3. ממוצע נפשות לחדר	רווחת הדיור
4. הוצאה חודשית ממוצעת על דיור	איכות הדיור
5. הוצאה חודשית ממוצעת על תשלומי ארנונה	

תחום הבריאות	
משתנה	אינדיקאטור
1. תוחלת חיים בלידה לזכרים 2. תוחלת חיים בלידה לנקבות	תוחלת חיים
3. שיעור תמותת תינוקות (V) 4. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 4-1 (V) 5. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 10-14 (V) 6. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 20-24 (V) 7. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 40-44 (V) 8. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 60-64 (V) 9. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב זכרים בגיל 80-84 (V) 10. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 4-1 (V) 11. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 10-14 (V) 12. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 20-24 (V) 13. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 40-44 (V) 14. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 60-64 (V) 15. שיעור תמותה לאלף נפשות בקרב נקבות בגיל 80-84 (V)	שעורי תמותה
16. שיעור המעשנים לזכרים (V) 17. שיעור מעשנות לנשים (V)	אחוז מעשנים

תחום החינוך	
אינדיקטורים	משתנים
משאבי מערכת החינוך	1. מספר תלמידים ממוצע לכיתה בחינוך היסודי (V) 2. מספר תלמידים ממוצע לכיתה בחינוך העל יסודי (V) 3. מספר התלמידים ממוצע לכיתה בחינוך היסודי ובחינוך העל יסודי (V)
תשתית פדגוגית	4. ממוצע שווה ערך משרות הוראה מלאות לכיתה
תפוקות	5. שיעור בעלי 0-8 שנות לימוד (V) 6. שיעור בעלי 13-15 שנות לימוד 7. שיעור בעלי 16 שנות לימוד ומעלה 8. חציון מספר שנות לימוד בקרב האוכלוסייה 9. שיעור הנשירה בקרב תלמידי ט"ו"ב (V) 10. שיעור הזכאים לתעודת בגרות מכלל תלמידי י"ב 11. שיעור בעלי תעודת בגרות העומדת בדרישות הסף של האוניברסיטאות מכלל תלמידי י"ב 12. שיעור הסטודנטים באוניברסיטה בכלל, גילאי 20-34

תחום התעסוקה	
אינדיקטורים	משתנים
השתתפות בכוח העבודה	1. שיעור השתתפות בכוח העבודה מכלל גילאי 15 2. שיעור השתתפות בכוח העבודה מכלל גילאי 15 לגברים 3. שיעור השתתפות בכוח העבודה מכלל גילאי 15 לנשים 4. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 15-17 (V) 5. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 18-24 6. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 25-34 7. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 35-44 8. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 45-54 9. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאים 55-64 10. שיעור השתתפות בכוח העבודה: גילאי 65 ומעלה 11. שיעור השתתפות בכוח עבודה אזרחי בקרב בעלי שנות לימוד 0-4 (V) 12. שיעור השתתפות בכוח עבודה אזרחי בקרב בעלי שנות לימוד 5-8 (V) 13. שיעור השתתפות בכוח עבודה אזרחי בקרב בעלי שנות לימוד 9-12 14. שיעור השתתפות בכוח עבודה אזרחי בקרב בעלי שנות לימוד 13-15 15. שיעור השתתפות בכוח עבודה אזרחי בקרב בעלי שנות לימוד 16+
בלתי מועסקים	16. שיעור בלתי מועסקים: סך הכול (V) 17. שיעור בלתי מועסקים: גברים (V) 18. שיעור בלתי מועסקים: נשים (V)

תחום התעסוקה - המשך	
<p>19. שיעור מועסקים לפי משלח יד : אקדמי</p> <p>20. שיעור מועסקים לפי משלח יד : מקצועות חופשיים וטכניים</p> <p>21. שיעור מועסקים לפי משלח יד : מנהלים</p> <p>22. שיעור מועסקים לפי משלח יד : עובדי פקידות</p> <p>23. שיעור מועסקים לפי משלח יד : סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים</p> <p>24. שיעור מועסקים לפי משלח יד : עובדים מקצועיים בחקלאות (V)</p> <p>25. שיעור מועסקים לפי משלח יד : עובדים מקצועיים בתעשייה, בניין ואח' (V)</p> <p>26. שיעור מועסקים לפי משלח יד : עובדים בלתי מקצועיים (V)</p> <p>27. שיעור מועסקים בענף חקלאות (V)</p> <p>28. שיעור מועסקים בענף תעשייה</p> <p>29. שיעור מועסקים בענף חשמל ומים</p> <p>30. שיעור מועסקים בענף בינוי (V)</p> <p>31. שיעור מועסקים בענף מסחר סיטוני (V)</p> <p>32. שיעור מועסקים בענף שירותי אירוח (V)</p> <p>33. שיעור מועסקים בענף תחבורה אחסנה ותקשורת</p> <p>34. שיעור מועסקים בענף בנקאות ביטוח ופיננסים</p> <p>35. שיעור מועסקים בענף שירותים עסקיים</p> <p>36. שיעור מועסקים בענף מינהל ציבורי</p> <p>37. שיעור מועסקים בענף חינוך</p> <p>38. שיעור מועסקים בענף שירותי בריאות רווחה וסעד</p> <p>39. שיעור מועסקים בענף שירותים קהילתיים</p> <p>40. שיעור מועסקים בענף שירותים למשק הבית</p>	מועסקים
<p>41. תחולת העוני בקרב משפחות לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>42. תחולת העוני בקרב נפשות לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>43. תחולת העוני בקרב ילדים לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>44. תחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>45. תחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>46. תחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>47. תחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>48. תחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>49. תחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p>	תחולת העוני
<p>50. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה</p> <p>51. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה</p> <p>52. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה</p> <p>53. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p> <p>54. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p> <p>55. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p>	השפעת תשלומי העברה ומסים ישירים על תחולת העוני

תחום הרווחה	
אינדיקטורים	משתנים
הוצאה על רווחה	<p>1. סך כל ההוצאה ממוצעת (ממשלה ורשויות) ברווחה לנפש</p> <p>2. הוצאה ממשלתית ממוצעת ברווחה לנפש</p>
כוח עבודה ותעסוקה	<p>3. שיעור בלתי מועסקים: גברים (V)</p> <p>4. שיעור בלתי מועסקים: נשים (V)</p> <p>5. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 15-17 (V)</p> <p>6. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 18-24</p> <p>7. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 25-34</p> <p>8. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 35-44</p> <p>9. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 45-54</p> <p>10. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 55-64</p> <p>11. שיעור השתתפות בכוח העבודה : גילאים 65+</p>
היקף העוני והשפעת תשלומי העברה	<p>12. תחולת העוני בקרב משפחות לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>13. תחולת העוני בקרב נפשות לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>14. תחולת העוני בקרב ילדים לפני תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>15. תחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>16. תחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>17. תחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה (V)</p> <p>18. תחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>19. תחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>20. תחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים (V)</p> <p>21. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה</p> <p>22. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה</p> <p>23. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה</p> <p>24. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב משפחות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p> <p>25. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב נפשות אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p> <p>26. שיעור הירידה בתחולת העוני בקרב ילדים אחרי תשלומי העברה ומסים ישירים</p>

